

UITSpraak

Het College van Beroep voor de Examens van de Radboud Universiteit Nijmegen doet hierbij uitspraak inzake het beroep van:

.....

appellant

tegen de beslissing van

Commissie Studieadvies Eerste Jaar
van de faculteit der Medische Wetenschappen

verweerster

I Ontstaan en loop van het geding

Bij schrijven gedateerd 18 september 2014 heeft appellant beroep in gesteld bij het College van Beroep voor de Examens (hierna: het College) tegen de beslissing van 25 augustus 2014 van verweerster, inhoudende het uitbrengen van een definitief negatief bindend studieadvies voor de voltijdse bacheloropleiding Tandheelkunde.

Het beroepschrift is door het College bij brief van 22 september 2014 doorgezonden aan verweerster met het verzoek om appellant uit te nodigen voor een gesprek om te bezien of een minnelijke schikking van het geschil mogelijk zou zijn. Bij brief van 6 oktober 2014 heeft verweerster het College bericht dat een minnelijke schikking inzake het beroep niet mogelijk is gebleken en heeft verweerster aan het College op 10 oktober 2014 een verweerschrift doen toekomen.

Het beroep is behandeld ter openbare zitting op 17 oktober 2014 alwaar appellant in persoon is verschenen, bijgestaan door zijn advocaat, mevrouw ..... Namens verweerster zijn verschenen ....., voorzitter, en ....., secretaris,.

II Het geschil

Het standpunt van appellant, zoals in de stukken neergelegd en ter zitting verwoord, kan zakelijk als volgt worden samengevat.

Appellant maakt bezwaar tegen het besluit van verweerster inhoudende het uitbrengen van een definitief negatief bindend studieadvies voor de voltijdse bacheloropleiding Tandheelkunde. Ter onderbouwing van zijn standpunt voert hij het volgende aan.

Appellant is in het collegejaar 2012-2013 begonnen met zijn studie Tandheelkunde, maar voelde zich in maart 2013 genoodzaakt zijn inschrijving voor de opleiding tussentijds te beëindigen. Appellant geeft aan dat hij in verband met een achterstand op het gebied van de Nederlandse taal en de exacte vakken op dat moment slechts vier EC had behaald. Vervolgens is appellant aan de slag gegaan met het bijspijkeren van zowel de beheersing van de Nederlandse taal als zijn exacte vakken. Hij heeft bijles gevolgd en zich zo goed mogelijk voorbereid op het volgende collegejaar. In het collegejaar 2013-2014 heeft appellant zich opnieuw ingeschreven voor de opleiding Tandheelkunde en hij heeft dat jaar 39 EC behaald.

Appellant is zich ervan bewust dat hij niet voldoet aan de vereisten nu hij zijn propedeuse (60 EC) aan het einde van het collegejaar 2013-2014 niet heeft behaald en verweerster derhalve het negatief bindend studieadvies uit mocht brengen. Echter, appellant beroept zich op de mogelijkheid die verweerster ingevolge de Handleiding bindend studieadvies heeft, om een uitzondering te maken op bovengenoemde regel. Daar is opgenomen dat verweerster in het geval van bijzondere omstandigheden anders kan beslissen.

Appellant stelt dat hij als eerstejaarsstudent beschouwd had kunnen worden, gezien het feit dat het collegejaar 2012-2013 geen realistische beeld van zijn capaciteiten gaf en dit debacle het gevolg was van onvoldoende beheersing van de Nederlandse taal en exacte vakken. Voorts stelt appellant dat het onredelijk en onbillijk is dat het studiejaar 2012-2013 wordt betrokken in de besluitvorming en daardoor geheel voor zijn rekening komt. Als onderbouwing daarvan voert appellant aan dat de toelatingseisen inmiddels zijn aangescherpt en tegenwoordig deelcertificaten moeten worden verstrekt om voldoende beheersing van exacte vakken aan te kunnen tonen. Hieruit concludeert appellant dat appellant is toegelaten tot de opleiding terwijl verweerster in de wetenschap verkeerde, dan wel in de wetenschap kon verkeren, dat appellant niet aan deze nadere toelatingseisen voldeed.

Appellant betoogt voorts dat de door hem behaalde resultaten in het collegejaar 2013-2014 en zijn actieve inzet in dat jaar voor hem spreken. Een negatief bindend studieadvies moet voorkomen dat studenten die geen perspectief hebben op een succesvolle studie blijven voortmodderen. Het perspectief op een succesvolle studie is volgens appellant nog steeds aanwezig. Appellant heeft aan het einde van het collegejaar 2013-2014 slechts drie tentamens niet behaald. De twee tentamens waarvoor appellant een vijf heeft behaald is met name te wijten aan de manier van tentamineren. In deze gevallen is sprake van multiple choice tentamens, waarbij de taalbarrière volgens appellant een grote rol speelt. De betrokken docenten hebben aangegeven bereid te zijn appellant in de bewuste vakken mondeling te tentamineren als de studie wordt voortgezet.

Appellant verzoekt het College het beroep gegrond te verklaren en de bestreden beslissing te vernietigen.

Het standpunt van verweerster zoals vervat in de stukken en ter zitting nader uiteengezet, kan zakelijk als volgt worden weergegeven.

Verweerster handhaaft de bestreden beslissing en volgt appellant niet in zijn stellingen. Verweerster wijst op het navolgende.

Verweerster geeft aan dat het bindend studieadvies in het leven is geroepen om studenten in een vroegtijdig stadium op de hoogte te stellen van een slechte prognose en om een eerlijk perspectief te schetsen, zodat studenten niet nodeloos tijd en energie steken in een opleiding die zij naar alle waarschijnlijkheid nooit zullen voltooien. In dit geval is er volgens verweerster sprake van een slecht presterende student met onvoldoende perspectief dat hij de opleiding Tandheelkunde zal voltooien. Verweerster heeft appellant 8 juli 2014 bericht dat zij voornemens was een negatief bindend studieadvies aan appellant te geven. Appellant is in de gelegenheid gesteld om tijdens een hoorzitting zijn standpunt toe te lichten. Het gaat dan volgens verweerster met name om het herstellen van evidente fouten of voor het vermelden van zwaarwegende persoonlijke omstandigheden die niet eerder gemeld hadden kunnen worden. In de uitnodiging voor de hoorzitting zijn de bijzondere omstandigheden waar appellant zich op kan beroepen ook expliciet opgenomen. Appellant heeft naar de mening van verweerster tijdens de hoorzitting op 25 augustus 2014 geen gronden aangevoerd die niet al bekend waren gemaakt door de studieadviseur en reeds bij het voornemen zijn betrokken. Dit heeft tot gevolg dat het voornemen van verweerster een definitief besluit is geworden en appellant zich de komende drie jaar niet kan inschrijven voor de bacheloropleiding Tandheelkunde van de Radboud Universiteit Nijmegen.

Verweerster is van mening dat zij appellant terecht heeft behandeld als elke andere student die het eerste jaar in maart zijn studie tussentijds beëindigd en zich het studiejaar daarop opnieuw inschrijft voor de opleiding. De bedoeling van het tussentijds advies en de regeling de opleiding te staken voor 1 maart, is dat studenten werken aan hun tekortkomingen zodat ze daarna volledig klaar zijn om de propedeuse in één studiejaar af te ronden. Indien appellant van mening was dat hij een achterstand bezat had het in de lijn der verwachting gelegen dat hij die periode had gebruikt om zijn kennis bij te spijkeren, aldus verweerster.

Verweerster betoogt voorts dat appellant, evenals alle andere studenten die per 1 maart hun studie staken, bekend is met de eis dat hij bij het opnieuw starten van de studie zijn propedeuse in één jaar moet behalen. Appellant is nog gefaciliteerd door hem verlengde tentamentijd te verlenen (per uur 20 minuten extra) en de mogelijkheid te bieden tijdens alle toetsen een Italiaans woordenboek te gebruiken. Naar het oordeel van verweerster is er geen sprake van bijzondere omstandigheden die afwijking van de gebruikelijke gang van zaken bij een bindend negatief studieadvies rechtvaardigen.

Wat betreft de Handleiding bindend studieadvies waar door appellant naar wordt verwezen stelt verweerster het volgende. Dit is, zoals blijkt uit de inleiding van de brochure, een handleiding voor medewerkers van de Radboud Universiteit die betrokken zijn bij de uitvoering van het BSA en is dus geen brochure voor studenten. In de brochure staat enkel dat in het geval van bijzondere omstandigheden kan worden afgeweken van een definitief negatief bindend studieadvies.

Ter zitting benadrukt verweerster nogmaals dat zij de bevoegdheid heeft om af te wijken van besluiten, maar er dan sprake dient te zijn van bijzondere omstandigheden. Deze bijzondere omstandigheden zijn limitatief beschreven in artikel 2.1 van het Uitvoeringsbesluit WHW 2008. Nu er naar de mening van verweerster geen sprake is van één van de daar beschreven bijzondere omstandigheden, heeft verweerster geen andere mogelijkheid dan tot een definitief bindend negatief studieadvies te komen.

Verweerster verzoekt gelet op al het voorgaande het beroep ongegrond te verklaren.

III Overwegingen

Het College overweegt gelet op de gedingstukken en het verhandelde ter zitting als volgt.

In geding is de vraag of de beslissing van verweerster d.d. 25 augustus 2014 in stand kan blijven.

Het College stelt voorop dat die beslissing tot de exclusieve bevoegdheid van verweerster behoort. De beslissing van verweerster komt slechts voor vernietiging in aanmerking indien deze in strijd is met de bij of krachtens de Structuurregeling van de Radboud Universiteit Nijmegen geldende regels dan wel met de redelijkheid en billijkheid. Het College heeft bij laatstgenoemde toetsing slechts een marginaal toetsende taak.

Ingevolge artikel 5.1, lid 8 van de OER Bachelor Tandheelkunde dienen studenten die zich vóór 1 maart uitschrijven en zich voor de tweede keer inschrijven voor dezelfde opleiding, in dit tweede inschrijvingsjaar alle 60 EC van de propedeuse te behalen.

Ingevolge artikel 5.3, lid 1, betreft de Commissie Studieadvies Tandheelkunde bij het besluit betreffende de bindende afwijzing de persoonlijke omstandigheden bedoeld in artikel 2.1 van het Uitvoeringsbesluit WHW, voor zover deze omstandigheden onverwijld door of namens betrokkene zijn gemeld aan de studieadviseur, een studentendecaan of een andere daartoe aangewezen persoon. Aan de student kan worden gevraagd het beroep op persoonlijke omstandigheden nader te onderbouwen of aannemelijk te maken.

Ingevolge lid 2 komen als persoonlijke omstandigheden uitsluitend in aanmerking de omstandigheden die bij of krachtens de wet zijn genoemd.

Niet in geschil is dat verweerster in het onderhavige geval de bevoegdheid had om appellant een bindend negatief studieadvies te geven. Appellant betoogt echter dat er sprake is van bijzondere omstandigheden die tot afwijking van deze beslissing nopen.

In artikel 2.1 van de Uitvoeringsregeling WHW 2008 is een limitatieve opsomming te vinden van omstandigheden die aanleiding kunnen zijn af te zien van een negatief bindend studieadvies. Voor het maken van een uitzondering op de regeling van het bindend studieadvies op grond van deze omstandigheden is bovendien vereist dat tussen het bestaan van die omstandigheden en de studievertraging een causaal verband bestaat. Het ligt op de weg van de student het bestaan van omstandigheden, zoals bedoeld in de Uitvoeringsregeling WHW 2008, en genoemd causaal verband voldoende aannemelijk te maken. Het College stelt vast dat de door appellant aangevoerde omstandigheden, samengevat de achterstand op zowel het gebied van Nederlandse taal als de exacte vakken, geen persoonlijke omstandigheden zijn zoals beschreven in de Uitvoeringsregeling op grond waarvan verweerster af had moeten zien van het geven van een negatief bindend studieadvies. Verweerster heeft naar oordeel van het College de omstandigheden die appellant heeft aangehaald in voldoende mate meegenomen in haar besluitvorming, maar zij is hierbij gebonden aan het kader wat bij en krachtens de wet gesteld is en is daarbij terecht tot de conclusie gekomen dat er in deze situatie geen mogelijkheid is om op grond van een belangenafweging af te wijken van het uitbrengen van een negatief bindend studieadvies.

Voor zover appellant betoogt dat de Handleiding bindend studieadvies als beleidsregels gelden en daaruit volgt dat verweerster rekening dient te houden met bijzondere omstandigheden, overweegt het College als volgt. In deze Handleiding staat dat in het geval van bijzondere omstandigheden kan worden afgeweken van een definitief negatief bindend studieadvies. Wat ook zij van de vraag of deze zinsnede uit de Handleiding gezien kan worden als een beleidsregel, de invulling van het begrip bijzondere omstandigheden wordt limitatief uitgewerkt in artikel 2.1 van de Uitvoeringsregeling WHW 2008 en het staat verweerster niet vrij hier een andere invulling aan te geven. Reeds op grond hiervan kan appellant aan deze Handleiding geen rechten ontleen die leiden tot een andere invulling van het begrip bijzondere omstandigheden dan zoals uitgewerkt in artikel 2.1 van de Uitvoeringsregeling WHW 2008.

Voorts stelt het College vast dat appellant niet heeft ontkend dat hij in zijn opleiding gebruik heeft mogen maken van een woordenboek tijdens tentamens en dat hij een verlengde tentamentijd (per uur 20 minuten extra) heeft verkregen. Daarmee zijn naar het oordeel van het College voldoende voorzieningen getroffen teneinde de studievoortgang van appellant te waarborgen. Het College merkt daarbij op dat van andere door appellant verzochte voorzieningen niet is gebleken.

Bovenstaande leidt ertoe dat het College van oordeel is dat verweerster in redelijkheid tot haar beslissing heeft kunnen komen zodat deze in stand kan blijven.

IV Beslissing

Het College van Beroep voor de Examens verklaart het beroep **ongegrond**

en bepaalt dat deze uitspraak in afschrift verzonden wordt aan

- appellant en verweerster;
- de decaan van de Faculteit der Medische Wetenschappen;
- het College van Bestuur.

Aldus vastgesteld te Nijmegen op 17 oktober 2014